

Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε αποφαινόμενο ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων, όπως η αναιρεσείουσα, προστατεύονται από μεταβατικές διατάξεις. Το άρθρο 28, τμήμα πέμπτο, του κανονισμού παραπέμπει ευθέως στο άρθρο 13, τμήμα τρίτο, του κανονισμού, το οποίο σημαίνει ότι οι μεταβατικές διατάξεις έληξαν το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου 2010. Η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας και η εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων και για έναν ή δύο μήνες μετά τις 31 Ιανουαρίου 2010 ενδέχεται να είναι αποδεκτή, αλλά η μη τήρηση των προθεσμιών που θέτει ο νόμος μετά από έξι χρόνια δεν εκπληρώνει τους στόχους για τους ισχυρισμούς υγείας του κανονισμού αυτού.

Εφόσον η αναιρεσείουσα προέβαλε αιτήματα που ήδη βρίσκονται υπό εξέταση από την ΕΑΑΤ, η αναιρεσείουσα θίγεται άμεσα και, ως εκ τούτου, νομιμοποιείται να στραφεί κατά της Επιτροπής. Οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-296/12 έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση.

Η αναιρεσείουσα έχει τηρήσει όλες τις προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 265 και 263 ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τα δικαιώματα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της αναιρεσείουσας σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 3 Δεκεμβρίου 2015 — Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-646/15)

(2016/C 048/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με την ελευθερία εγκαταστάσεως, την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων ή την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η θέσπιση και η διατήρηση σε ισχύ από κράτος μέλος νομοθετικών ρυθμίσεων όπως αυτή του άρθρου 80 του νόμου του 1992 περί φορολογήσεως των κερδών, σύμφωνα με την οποία επιβάλλεται φόρος επί της λανθάνουσας υπεραξίας των στοιχείων του ενεργητικού ενός trust αν, καθ' οιονδήποτε χρόνο, οι διαχειριστές του trust παύσουν να κατοικούν ή να έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο οικείο κράτος μέλος;
- 2) Αν γίνει δεκτό ότι η επιβολή ενός τέτοιου φόρου συνιστά περιορισμό της ασκήσεως μιας εκ των ανωτέρω ελευθεριών, μπορεί αυτός ο φόρος να δικαιολογηθεί βάσει της ισόρροπης κατανομής των εξουσιών φορολογήσεως και έχει ένας τέτοιος φόρος αναλογικό χαρακτήρα όταν η οικεία νομοθεσία ούτε παρέχει στους διαχειριστές του trust τη δυνατότητα να καταβάλουν μεταγενέστερα ή τμηματικά τον εν λόγω φόρο ούτε λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε ενδεχόμενη μεταγενέστερη μείωση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού του trust;

Συγκεκριμένα, υποβάλλονται τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 3) Θίγεται κάποια από τις ανωτέρω θεμελιώδεις ελευθερίες στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιβάλλει φόρο υπεραξίας επί της αυξήσεως της αξίας περιουσιακών στοιχείων τα οποία βρίσκονται στην κατοχή trusts όταν οι περισσότεροι από τους διαχειριστές δεν έχουν πλέον την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους στο οικείο κράτος μέλος;

- 4) Δικαιολογείται τυχόν επακόλουθος περιορισμός προκειμένου να διασφαλισθεί η ισόρροπη κατανομή της εξουσίας φορολογήσεως, σε περιπτώσεις όπου αυτός ο φόρος υπεραξίας θα μπορούσε επίσης να επιβληθεί επί πραγματοποιηθέντων κερδών αλλά μόνον αν προέκυπταν ειδικές συνθήκες στο μέλλον;
- 5) Πρέπει η αναλογικότητα να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά περιστατικά κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως; Ειδικότερα, είναι δυσανάλογος ο περιορισμός που δημιουργείται από μια τέτοια φορολογική επιβάρυνση όταν:
- α) η σχετική νομοθεσία δεν προβλέπει ούτε τη δυνατότητα μεταγενέστερης ή τμηματικής καταβολής του φόρου ούτε τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε μείωση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του trust, η οποία διαπιστώνεται μετά την παραίτηση και αποχώρηση διαχειριστή,
- β) πλην όμως, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες που ισχύουν αναφορικά με την αξιολόγηση του επίμαχου φόρου, τα περιουσιακά στοιχεία είχαν εκποιηθεί πριν ο φόρος καταστεί απαιτητός και δεν υπέστησαν μείωση της αξίας τους κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη μεταφορά του trust μέχρι την ημερομηνία εκποιήσεως των στοιχείων του ενεργητικού.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2015 η TV2/Danmark A/S κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-674/11 TV2/Danmark A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: TV2/Danmark A/S (εκπρόσωπος: O. Koktvedgaard, advokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασιλείο της Δανίας, Viasat Broadcasting UK Ltd

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται τη θέση της Επιτροπής όσον αφορά το κύριο αίτημα της TV2, να αποφανθεί επί της υποθέσεως και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον αυτή διαπιστώνει ότι τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για επανεξέταση.
2. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται τη θέση της Επιτροπής όσον αφορά το δεύτερο μέρος του επικουρικού αιτήματος της TV2, να αποφανθεί επί της υποθέσεως και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη τα οποία, κατά τα έτη 1997-2002, μεταβιβάστηκαν στους περιφερειακούς σταθμούς μέσω της TV2, συνιστούσαν κρατική ενίσχυση υπέρ της TV2. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για επανεξέταση.
3. Να αναρέσει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επιβάλλει στην TV2 να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής· να καταδικάσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα της TV2 που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον τόσο του Γενικού Δικαστηρίου όσο και του Δικαστηρίου. Αν η υπόθεση αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο, να εκδοθεί αντίστοιχη απόφαση για τα δικαστικά έξοδα όσον αφορά το τμήμα της υποθέσεως που αναπέμφθηκε στο Γενικό Δικαστήριο.